



STANOWISKO
Związku Powiatów Polskich
Warszawa, 21 listopada 2013 r.

w związku z próbami zmiany art. 237 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

W związku z przebiegiem dzisiejszych obrad Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży dotyczących zmiany statusu nauczycieli zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych w związku z wejściem w życie ustawy z 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny w systemie pieczy zastępczej i sformułowanymi na tym posiedzeniu pomysłami usunięcia, bądź gruntownej zmiany art. 237 ustawy, Związek Powiatów Polskich czuje się w obowiązku przedstawić niniejsze stanowisko.

Związek Powiatów Polskich kategorycznie sprzeciwia się jakimkolwiek próbom uchylecia art. 237 ustawy o wspieraniu rodzin systemie pieczy zastępczej. Zmiana taka byłaby zwycięstwem partykularnego interesu pojedynczej grupy zawodowej kosztem dobra systemu instytucjonalnej pieczy zastępczej. Należy bowiem mieć na uwadze następujące względy:

1. Status pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych jest obecnie zróżnicowany. Przeważająca ich większość jest zatrudniona jako pracownicy samorządowi. Status nauczycieli posiadają pracownicy zatrudnieni jeszcze przed 1 stycznia 2004 roku – zgodnie z obecnymi danymi jest to zaledwie nieco ponad 10% ogółu. Sytuacja taka jest demoralizująca – mniejszościowa grupa pracowników dzięki zatrudnieniu na korzystnej podstawie prawnej cieszy się niemałymi przywilejami, bardzo często niezależnie od wyników swojej pracy. W prawidłowo zarządzanej jednostce system motywowania powinien być zależny właśnie od tych wyników, a przepis art. 237 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej miał normalność przywrócić.
2. Za niewłaściwe należy uznać wszystkie” argumenty” wiążące dobro podopiecznych z zatrudnieniem wychowawców na podstawie Karty Nauczyciela. Skuteczność opieki nad dziećmi i młodzieżą uzależniona jest od kompetencji i osobistego zaangażowania wychowawców, które występują równie dobrze u pracowników zatrudnionych jako pracownicy samorządowi. Nie trzeba być nauczycielem, by dbać o dzieci.

3. Wątpliwe są wszystkie argumenty odwołujące się do ochrony praw nabytych. Istotnie – jest ona fundamentem demokratycznego państwa prawnego, jednakże nie może być bezrefleksyjnie absolutyzowana. Uznając, że zasada ta uniemożliwia jakąkolwiek ingerencję w kiedykolwiek przyznane przywileje musielibyśmy przyjąć, że właściwie niemożliwe jest dokonanie jakichkolwiek zmian prawnych. Nie sposób nie przytoczyć w tym miejscu obecnej sytuacji wielu krajów Europy znajdujących się w głębokim kryzysie ekonomicznym, jako najdobitniejszego dowodu do czego może doprowadzić niechęć do racjonalizacji funkcjonowania instytucji publicznych. Warto też dodać, że na posiedzeniu Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży w dniu 21 listopada 2013 roku przedstawiciel Związku Nauczycielstwa Polskiego przekazał informację o tym, że na etapie badania wstępnego Trybunał Konstytucyjny nie dopatrywał się w przywoływanym przepisie naruszenia konstytucyjnych zasad.

Związek Powiatów Polskich jest natomiast otwarty na dyskusję w odniesieniu do zdiagnozowanych problemów stosowania art. 237, tj. trybu zmiany warunków pracy i płacy nauczycieli zatrudnionych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, którzy z mocy prawa z dniem 1 stycznia 2014 roku staną się pracownikami samorządowymi.

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Marek Tramś

